

18 MART ÇANAKKALE ŞİİRLERİ

Çanakkale Destanı

Yaşamaz ölümü göze almayan.
Zafer, göz yummadan koşana gider.
Bayrağa kanının alı çalmayan,
Gözyaşı boşana boşana gider!

Kazanmak istersen sen de zaferi
Gürleyen sesinle doldur gökleri
Zafer dedikleri kahraman peri
Susandan kaçır da coşana gider.
Bu yolda herkes bir ey delikanlı
Diriler şerefli ölümler şanlı
Yurt için döğüşen başı dumanlı
Her zaman bu şandan, o şana gider
Faruk Nafiz Çamlıbel

18 Mart Çanakkale

Bulutlar sarmıştı her yanı,
Kapkara bir geceydi,
Yağmur,bardaktan boşalırcasına,
Sâğnak gibi yağ yordu,
Yedi düvelin gemilerinden yükselen,
Top,tüfek sesleri,
Her yanı inletiyordu,
Mustafa Kemalın askerleri,
Aslanlar gibi dövüşüyordu,
Ve Çanakkale kahramanca,
Düşmana selam veriyordu,
Kükrüyordu tepeden,
Mustafa Kemal,
Vatanıma ayak basacaksa düşman,
Yaşamının ne gereği var,
En son nefer ölünceye kadar,
Dövüşeceksiniz aslanlar,
Görecekt bütün dünya,

Ne aslanlar doğurmuş,
Emineler,Hatçeler,Ayşeler,Fatmalar.
Ali Osman Yılmaz

Çanakkale Şavaşı

Bir şavaş vardı Çanakkale'de
Şehit kan verdi göz göre göre!
Yaş 5-65 demedi,
Şehit etti Türkiye'yi!
Gazisi var şehidi,
Canını verdi bu vatana!
Gerçek bir imanla,
Kazandı bu şavaşı.
Yenilgiye düştü karşı taraf,
Silah bol,iman az.
Vatan sevgisi yoktu,
Gönülde büyük eksik var.
Çanakkale Destanım
Çanakkale şanımsın,
En büyük destanımsın.
Binlerce Mehmetçiğe,
Bağrında kabristanımsın.
Çanakkale şerefim,
Binlerce neferlerim.
Dalgalarır rüzgarıyla,
Bayrağım nefeslerinin.
Gökyüzünden hilal düştü,
Al olmuş ten üzerine.
Yıldız kopardı melekler,
Sundular şehitlerime.
Ay yıldız kucaklaştı,
Kanlarımızla bayraklaştı.
Çanakkale geçilemedi,
Şehitlerimle destanlaştı.
Erdoğan Sert

Çanakkale

Gün geçmiş,yıl geçmiş ne yazar.
Her karış torağında bin,şehit bir mezar.
Yeryüzünde yaşadıkça,tek dişi canavar.
Türk milleti aynı destanı yine yazar.

Sen rahat uyu ey şanlı şehit.
Gölgesinde gölgelen al bayrağın.
Hangi kem göz sana edebilir nazar.
Türk milleti aynı destanı yine yazar.
Yedi cihana yeter yazdığın destan.
Gök kubbe ay,yıldız sana verir selam.
Çanakkaleyi düşmana yaptın mezar.
Türk milleti aynı destanı yine yazar.
Dünya döndükçe Çanakkale yine geçilmez.
Kanınla suladın toprağı hangi canlı seni bilmez.
Sen yazdın cihana şanlı tarihi artık kim bozar.
Türk milleti aynı destanı yine yazar.
Şefik Aydemir

Çanakkale ile Atam

Atam senin sayende herşey oldu,
Sana minnettarız Atam
Çanakkale savaşında
Düşmanları yenip
Vatanı milleti kurtardın Atam
O,düşüncelerine,fikrine,
Sevgine,saygına,
Cesaretine,yeteneğine,
Hayranım Atam

ÇANAKKALE DİYARINDA

Denize takılan kilit
Dünyayı kaldıran yiğit
Alaylar var toptan şehit
Çanakkale diyarında
Kahraman şehit cavuşlar
Şehitliğe uçan kuşlar
Savaşta yeni buluşlar
Çanakkale diyarında

Çanakkale Şehidlerine

Şu Boğaz harbi nedir? Var mı ki dünyada eşi?
En kesif orduların yükleniyor dördü beşi,
Tepeden yol bularak geçmek için Marmara'ya
Kaç donanmayla sarılmış ufacık bir karaya.
Ne hayâsızca tehaşşüd ki ufuklar kapalı!
Nerde -gösterdiği vahşetle- “Bu bir Avrupalı!”
Dedirir: Yırtıcı, his yoksulu, sırtlan kümesi,
Varsa gelmiş, açılıp mahbesi, yâhud kafesi!
Eski Dünya, Yeni Dünya, bütün akvâm-ı beşer,
Kaynıyor kum gibi... Mahşer mi, hakikat mahşer.
Yedi iklimi cihânın duruyor karşısında,
Ostralya'yla beraber bakıyorsun: Kanada!
Çehreler başka, lisanlar, deriler rengârenk;
Sâde bir hâdise var ortada: Vahşetler denk.
Kimi Hindû, kimi yamyam, kimi bilmem ne belâ...
Hani, tâ'ûna da zuldür bu rezil istilâ!
Ah, o yirminci asır yok mu, o mahhlûk-i asil,
Ne kadar gözdesi mevcut ise, hakkıyla sefil,
Kustu Mehmetçiğin aylarca durup karşısına;
Döktü karnındaki esrârı hayâsızcasına.
Maske yırtılmasa hâlâ bize âfetti o yüz...
Medeniyyet denilen kahbe, hakikat, yüzsüz.
Sonra mel'undaki tahribe müvekkel esbâb,
Öyle müdhiş ki: Eder her biri bir mülkü harâb.
Öteden sâikalar parçalıyor âfâkı;
Beriden zelzeleler kaldırıyor a'mâkı;
Bomba şimşekleri beyninden inip her siperin;
Sönüyor göğsünün üstünde o arslan neferin.
Yerin altında cehennem gibi binlerce lâğam,
Atılan her lâğamın yaktığı yüzlerce adam.
Ölüm indirmede gökler, ölü püskürmede yer
O ne müdhiş tipidir: Savrulur enkâz-ı beşer...
Kafa, göz, gövde, bacak, kol, çene, parmak, el ayak,
Boşanır sırtlara, vâdilere, sağnak sağnak.
Saçıyor zırha bürünmüş de o nâmerd eller,
Yıldırım yayılımı tûfanlar, alevden seller.
Veriyor yangını, durmuş da açık sinelere,
Sürü halinde gezerken sayısız tayyâre.
Top tüfekten daha sık, gülle yağın mermiler...
Kahraman orduyu seyret ki bu tehdide güler!
Ne çelik tabyalar ister, ne siner hasmından;
Alınır kal'a mı göğsündeki kat kat iman?
Hangi kuvvet onu, hâşâ, edecek kahrına râm?

Çünkü te'sis-i İlâhî o metin istihkâm.
Sarılr, indirilir mevki'-i müstahkemler,
Beşerin azmini tevkif edemez sun'-i beşer;
Bu göğüslerse Hudâ'nın ebedî serhaddi;
"O benim sun'-i bedi'im, onu çiğnetme" dedi.
sım'ın nesli... diyordum ya... nesilmiş gerçek:
İşte çiğnetmedi nâmusunu, çiğnetmeyecek.
Şûhedâ gövdesi, bir baksana, dağlar, taşlar...
O, rükû olmasa, dünyâda eğilmez başlar...
Vurulmuş tertemiz alnından, uzanmış yatıyor,
Bir hilâl uğruna, yâ Rab, ne güneşler batıyor!
Ey, bu topraklar için toprağa düşmüş, asker!
Gökten ecdâd inerek öpse o pâk alnı değer.
Ne büyüksün ki kanın kurtarıyor Tevhid'i...
Bedr'in arslanları ancak, bu kadar şanlı idi.
Sana dar gelmeyecek makberi kimler kazsın?
"Gömelim gel seni tarihe" desem, sığmazsın.
Herc ü merc ettiğin edvâra da yetmez o kitâb...
Seni ancak ebediyyetler eder istiâb.
"Bu, taşındır" diyerek Kâ'be'yi diksem başına;
Ruhumun vahyini duysam da geçirsem taşına;
Sonra gök kubbeyi alsam da ridâ namıyla,
Kanayan lâhdine çeksem bütün ecrâmıyla;
Mor bulutlarla açık türbene çatsam da tavan,
Yedi kandilli Süreyyâ'yı uzatsam oradan;
Sen bu âvizenin altında, bürünmüş kanına;
Uzanırken, gece mehtâbı getirsem yanına,
Türbedârın gibi tâ fecre kadar bekletsem;
Gündüzün fecr ile âvizeni lebriz etsem;
Tüllenen mağribi, akşamları sarsam yarana...
Yine bir şey yapabildim diyemem hatırana.
Sen ki, son ehl-i salibin kırarak salvetini,
Şarkın en sevgili sultânı Salâhaddin'i,
Kılıç Arslan gibi iclâline ettin hayran...
Sen ki, İslâm'ı kuşatmış, boğuyorken hüsrân,
O demir çenberi göğsünde kırıp parçaladın;
Sen ki, ruhunla beraber gezer ecrâmı adın;
Sen ki, a'sâra gömülse taşacaksın... Heyhât!
Sana gelmez bu ufuklar, seni almaz bu cihât...
Ey şehid oğlu şehid, isteme benden makber,
Sana âguşunu açmış duruyor Peygamber.
Mehmet Akif Ersoy

Bayrağım

Şehit kanlarıyla, vermişim rengini,
Gökten Ay'la-Yıldızı koparmışım;
Yüreğimi koymuşum sana, yüreğimi;
Birde vatan sevgimi....
Dalgalan ey şanlı Bayrağım;
Sen dalgalan, ben coşayım,
Uğruna destanlar yazayım!...
Delikanlının damarındaki kansın,
Sen, cansın, canansın.
Yansın, bu yürekler sana yansın;
Vatan aşkıyla yansın
Dalgalan ey şanlı Bayrağım;
Sen dalgalan, ben coşayım,
Uğruna destanlar yazayım!...
Sevgisin, Mutluluksun, Umutsun;
Aşksın, Destansın, bulutsun;
Sen bensin, Benliğimsin...
Sana, canım feda olsun!....
Dalgalan ey şanlı Bayrağım;
Sen dalgalan, ben coşayım,
Uğruna destanlar yazayım!...
Yılmaz Çelik

Çanakkale Zaferi ile ilgili güzel şiirler

Çanakkale Geçilmez

Şeytanlar birleşerek dört bir koldan sardılar
Türk'ü tanımadılar, kolay lokma sandılar.
Göz koymuşlar alçaklar meğerse yurdumuza
Kürt 'ü Çerkez 'i Laz 'ı koştuk omuz omuza.
Girdiler boğazlara, kendilerinden emin
Düşünmedi küstahlar, bu millet etmiş yemin.
Boğazlar ki Vatanın vazgeçmez tapusudur
Asla Geçilemeyen güvenlik kapısıdır.
Etten duvar Mehmetçik tek vücut ve tek yürek
Düşmana karşı durdu; " Allah Allahdiyerek..
Öyle çetin savaş ki, kol, gövde, bacak yerler
Gökten mermi yağıyor, kanla dolmuş siperler.
Adeta mahşer yeri candan serden geçilmiş
" Ya İstiklal Ya Ölümdiyekasem içilmiş.
Aslan Seyit onbaşı; bir orduya bedeldi
Attığı o dev mermi koca gemiyi deldi.

Düşman gemisi battı boğazda yavaş yavaş
Şükürler olsun Rab`bim kazanılmıştı savaş
Allah`ın bir lütfu bu şaştı tüm Dünya alem
Nasıl anlatabilsin yazamaz susar kalem
Üçyüz bin şehit verdik, düşün bir dile kolay,
Var mı eşi benzeri var mı böyle bir olay.
Türk Milleti minnettar tarih yazdı yiğitler
Bu ne büyük destandır ölmez aziz şehitler.
Ey kudurmuş küstahlar ” Türk’e kefen biçilmez
Aklınızda bulunsun ” ÇANAKKALE GEÇİLMEZ”.

Turgay Ata

Çanakkalede Otuzbin Şehit

Çanakkalede otuzbin şehit,
Hepsi bir birbirinden yiğit,
Bundan sonrasını tarihler yazar,
Çanakkale de analar ağlar.
Derdim derdim garip halim,
Kanı içmiş dağlar sanki düşmanım,
Ne analar ne bacılar,
Çanakkalede zaferler yatar.
Düşman pusu atmış çanakkale yollarına,
Yol vermiyor dağlar nice yiğit aslanlara,
Yol vermesen küserim yara,
Deli gönlüm gitmek ister şanıyla.
Mermiler yağıyordu yağmur gibi yiğitlerimizin üstüne,
Ay yıldızlı bir bayrak dalgalanıyordu gök yüzünde,
Mekanınız cennet olsun ebediyetde,
Çanakkalede şehitler yatar diz dize.

Haydar Turan

Çanakkale

Savaşmak için değil koşmaları
Şehit olmaya koşuyor her biri
Boşuna değil coşmaları
Onları coşturan aziz milleti
Askerler neredeyse kucaklaşacak
Siperler o kadar yakın ki kendilerine
Mermiler geçecek delik bulacak
Çarpmamak için birbirine
Atam çelik gibi bakıyor düşmana
Sıkıysa gelin alın toprağımızı
Arkası sağlam, bakmıyor arkasına
Dalgalatarak geliyor yiğitler bayrağımızı

Haykırışlar, feryatlar, nidalara karışmış
Kurşun yarası bile hissetmezler
Kader, Mehmed'ime ölmek yazılmış
Bu koca yürekler asla pesetmezler
Saçılmış tohum gibi ölü bedenler
Birbiri üstüne yatıyor mehmetler
Sulanmış kanlarla topraklar, tepeler
Çıkacak, yeşerecek ağaçlar, verecek meyveler
Muhterem Aslan

Mehmetçiğin Türküsü

Siperlerden taşan, yanık bir türkü;
Çanakkale asla geçilmez diyor.
Düşmanın çokluğu, yıldırma Türk'ü
Mehmetçiğin gücü ölçülmez diyor.
Anam, kuşağıma dikti bir kese
Kınalı koçuna, kondurdu buse
Ne çıkar, yamalı olsa elbise!
Esaret gömleği biçilmez diyor
Sökülür, atılır elbet bu illet
Bir Türk için, silik yaşamak zillet
Allaha inanmış, necip bir Millet
Düşman karşısında küçülmez diyor
Vatan, bir bütündür, kimse bölemez
Kudurmuş sırtlanlar, tek taş alamaz
İstese de, umduğunu bulamaz
Her çeşmenin suyu içilmez diyor
İmanlı göğsümüz çelikten kalkan
Asil yüreğimiz kaynayan volkan
Pişman olur bize çatmaya kalkan
Albayrak üstünde uçulmaz diyor
Mermimiz biterse, yeter süngümüz
Cesarete, yoktur bizim dengimiz
Son nefere kadar, sürer cengimiz
Savaş meydanından kaçılmaz diyor
Cephede versek de, binlerce şehit
Yerini doldurur, şanlı mücahit
Hepimiz ant içtik, Rabbim de şahit
Ölmeden, bu boğaz açılmaz diyor
Conkbayırı, zığindere, kanlısırt
Saldırıya geçti, bir sürü açkurt
Simalar rengârenk, hava, kan, barut
Burada, kim kimdir seçilmez diyor

Bir gün, gün yüzüne çıkar gerçekler
Cennette boy verir, solmaz   ekler
Düştü  oprakta dirilecekler
Şahadet  erbeti sa ılmaz diyor
Kanımızla yazdığımız destanı;
Okusun, Avrupa, varsa irfanı.
Onların, olsaydı biraz vicdanı
Bir insan, bu kadar al almaz diyor
 stikl lim için veririm canı
Namusum uğrunda d kerim kanı
Düşmana   ğnetmem'' Cennet Vatanı''
Bir başka diyara g   lmez diyor
 anakkale, asla geçilmez diyor
Mehmet Postallı

www.egitim100.com